

at hendes Ophold i Skallinglandet skulde strække sig ud over et Par Dage, kom der et mistænksomt Glimt i Elses Øjne, hvergang Besøget hos Ane kom paa Tale.

Om Formiddagen indtraf den omtalte Deputation i Præstegaarden med en pletteret Kaffekande og en Skrivebordsstol, og hen paa Eftermiddagen ankom endelig en Vogn, som Emanuel — for ikke at være nødt til at bede sine Naboer om flere Vennetjenester — havde bestilt hos en Vognmand inde i Købstaden. Det var en Landauer med Nysølvbeslag og Kusk i Liberi.

Emanuel foer i Rejsefeber omkring mellem Kufferter og Æsker, iført en ny, sort Klædesfrakke og med nyklippet Haar og Skæg. Sigrid fulgte ham i Hælene; hun vilde ikke et Øjeblik slippe ham afsyne; det var, som om hun frygtede for, at han skulde kunne rejse bort uden at tage hende med. Barnet havde af lutter Optagethed ikke lukket et Øje hele Natten, men hver halve Time spurgt Moderen om, hvad Klokken var. Lige fra Morgenstunden havde hun trofast baaret paa sine private Pakkennelliker — en lille Blikspand, et ituslaaet Dukkehoved og to Tændstikæsker med farvede Sten — og havde ikke været til at formaa til at slippe dem et eneste Øjeblik.

Abelone, hvem Hansine havde overtalt til at følge med Børnene og blive hos dem i nogen Tid, gik og græd af Benaelse, og ude i den tomme Stald sad Søren Røgter paa Kanten af et Fodertrug og grundede over Livets mærkelige Tilskikkelser.

Hansine var hele Dagen rolig og gjorde sig nyttig overalt. Ingen skulde i hendes Ansigt kunne læse sig til, hvor fast hun var overtydet om, at hun idag saae sin Mand og sine Børn for sidste Gang. Hun vidste fuldt ud, at Børnene snart vilde glemme hende derinde mellem de mange fremmede Mennesker og alle de nye Ting, der kom til at optage deres Sind og Tanker; og naar de var bleven ældre og helt havde vokset sig sammen med deres nye Omgivelser, vilde de føle det som en Hindring og Skam at have en Moder, der gik med Bondehue og førte Bondetale. Men hun havde lovet sig selv, at de skulde ikke komme til at lide for, hvad andre havde forbrudt. Fuldt og helt skulde de have Del i den Livets lysere Lykke, som hun engang havde drømt om at kunne opnaa ogsaa for sig selv.